

MAGYAR KURIR

A' ELSŐGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Pénteken Mártzius 8-dik napján, 1816-dik esztendőben.

Frantzia Ország.

Itt következik a' Fr. Királyné *Mária Antonia* Austriai Fő Hertzegaszszony *Testamentoma*, mellyet mint levelet az 1793-ik esztendőben, Oktober' 16-dikán reggeli ötödfél órakor, és így a' vesztő helyen történt megöletése előtt öt órával, a' 16-dik *Lajos* hugá-
hoz *Ersebéthez* írt: —

„Hozzád intézem, kedves Néném, utolsó írásomat. Én megítéltetem, nem valamely gyalázatos halálra (mert ez csak a' bűnösöké), hanem arra, hogy magamat a' te bátyáddal öszszetsatóljam; ártatlan lévén, mint ő, remémem, hogy az övéhez hasonló állapotosságot fogok ezen utolsó szempillantatokban bizonyítani. Én tsendes elmével vagyok, mint mindenkor szokott lenni az ember, ha a' lelkiesméret semmit szemérem nem vet; véghetetlenül fájlalom, hogy szegény gyermekeimet el kell hagynom; te tudod, hogy én csak ezekért és éretted éltem, jó és nyájas Néném, a' ki, hogyvéltünk egygyütt lehess, atyafiságból mindent felaldoztál. Mitsoda állapotban hagy!ak-el benneteket! A' processusom' aktáiból értésemre esett, hogy a' léányomat tölled elválasztották. Jaj, szegény gyermek! Ő hozzá nem mérészlek írni, félvén, hogy nem kapja leveletemet. Azt sem tudom, hogy valyon kezedhez megyen-e néked is ez a'

levél. Vedd áldásomat itt mind a' kettőre nézve. Remémem, hogy egykor, mikor idősebbek lesznek, ismét hozzád járulnak, 's. a' te nyájas gondoskodással élhetni fognak. Gyakran forgassák mind ketten elméjekben azt, a' mit sokszor mondtam nékiek, hogy az ember' életének főbb fundamentomát a' jó principiumok 's tartozó kötelességeinek pontos teljesítése, boldogságát pedig a' költsönös barátság és egymásba helyezettett bizodalom teszi; a' léányom esmerje-meg azt, hogy az ötsé a' maga jó tanátsával, melyre néki a' nagyobb tapasztalás és atyafiság útmutatóul fognak szolgálni, segíteni tartozik; a' fiam pedig a' maganénnyének minden gondoskodását és szolgálatját, a' mit az ő hozzá atyafiságból műtathatott, pótolja vissza; kívánom, hogy mind ketten érezhessék azt, hogy akár melly állapotba helyeztetve legyenek, csak a' köztök való egygyesség által lehetnek valósággal szerentsések. Vegyenek mi rollunk példát. Melly sok vigasztalást szolgáltatott nekünk szenvedéseinkben a' mi barátságunk! a' szerentsével való élés kettős, ha barátunkal megoszthatjuk; hol találhat pedig nyájasabb és heitsesebb barátot az ember, mint a' maga tulajdon familiájának kebelében? A' fiam soha el ne felejtkezzék a' maga atyának utolsó szavairól, mellyeket itt néki még egyszer meghatározott módon eszibe juttatok: A'

ni halálunkért boszszútállani soha ne iparkodjék. —

„Egy dologról akarok véled szólni, melly igen keserves az én szívemnek. Én tudom; minémű bankodást okozott néked ez a' gyermek; botsáss-meg néki kedves Néném; gondold-meg gyermeki-voltát és azt, hogy melly könnyű légyen egy gyermek' szájába olyan szókat adni, a' mellyek tettzenek az embernek 's a' mellyeket ő nem ért; reménlem, hogy el fog jőni az az idő, melyben ő a' te hozzá és az őnényéhez mutatott jóságodat és nyájasságodat, telyes mérték szerént érezni fogja. —

„Réád kell még bíznom utolsó gondolataimat. Jó szívvel leirtam volna én ezeket még a' processusom' kezdetekor: hanem azon kívül, hogy nem engedték, oly nagy sebességgel folyt az, hogy valósággal időm sem lett volna azoknak leírásokra. —

„Én a' Catholica, Apostoli, Romai Religióban halok meg, atyáim' Religióikban, melyben neveltetem, 's a' mellyet örökké vallottam; nem várhatok semmi papi vigasztalást, minthogy még csak azt sem tudhatom, hogy vannak-e még itt ezen Religiónak pápjai; sőt maga ez a' hely is, a' hol én vagyok, igen nagy veszedelemnek tenné-ki őket, ha ide hívattatnám. —

„Igaz szívvel kérem az Istent, hogy minden bűneimet botsássam meg, mellyeket egész életemben tettem. Reménlem, hogy utolsó kívánságomat és kérésemet meghallgatja, 's lelkemet a' maga véghetetlen jósága és könyörületessége által kegyelmesen magához veszi. Kérem mind azokat, kiket esmérek, 's tégedet ezek között, különösen, kedves Néném, hogy nékem botsássatok meg azon szenvedésekért, mellyeket, akaratom ellen, néktek okozhattam. Én minden ellenségeimnek megbotsátok azourosz. szakért, mellyeket nékem tettek. Ezenel butsut veszek néneimtől, minden férjfiú és leány testvéreimtől. Voltak nékem barátaim; 's az a' gondolat, hogy tőlök

meg kell válnom, 's az ő kesergések, okoznak nékem az én halálomban legnagyobb szenvedéseket; tudják-meg ezek legalább azt, hogy utolsó szempillantatomig el nem felejtkeztem rollok. Isten hozzád kedves jó Néném! Kívánom, hogy ezen irásom juthasson kezedhez! Ne felejtkezz el rolam; egész szívvel megölellek, valamint megölelem az én szegény kedves gyermekeimet is. Ah istenem! melly nagyon szaggatja szívemet az a' gondolat, hogy őket el kell hagynom. Isten hozzád! Isten hozzád! Most már csak lelkem' idvességével fogok foglalatoskodni. Mint hogy tselekeitem nem szabadok, talám fognak valami papot hozni hozzám: de esküszöm, hogy egy szót sem mondok néki, hogy úgy fogok véle bánni, mint valami töllemegszesen idegen valósággal. “

Ezen irásnak felolvasása alatt olyan nagyon érzékenykedtek a' Kamara' tagjai, hogy az olvasást néhányszor félbe szakasztani kényszerített Minister *De-Cazes*. Még nagyobb volt a' felindulás az olvasás' végződésekor. Meghatározta a' Kamara, hogy egy nagy Követséget küldjön a' Királyhoz annak megköszönésére, hogy közölte 's közönségesse tette ezen irást. —

A' Királyné neve ugyan nintsen ott az irás alatt: de magát az irást jól esmerik, hogy a' Királyné tulajdon keze' írása légyen. — Ennekfelette rajta vannak bizony-ságnak okáért, az akkori Revolucionális ítélőszéknél volt Vádolónak *Fouquiernek*, *Geoffroynek*, 's még három vagy négy ilyen hóher nevet érdeintő embereknek aláírásai. A' papiros, melyre írva van, fogház-béli papiros (*papier de prison*). —

Lainé, a' Kamara' előtűlője így beszéllett: — „Uraim! Melly érzékeny módon félbeszakasztatik ezen *Documentum-nak* véllünk lett közöltetése által a' politikai dolgok felett való tanácskozásunk! 's melly igaz és jó célra törekedünk mi akkor, midőn azon indulatokat megzabolázni iparkodunk, mellyek által a' Státusok

felfordítottak, 's a' mellyek mind azokat az inségeket Frantzia országra vonták, a' mellyeknek emlékezetét ezen Királyi kéznek írása a' mi elméiükben megújítja! Sokkal jobban megillettetve vagyok, hogy sem ezen dolognak megmagyarázását tovább folytathatnám. A' mi Királynénknak utolsó érzékenységei olyan gondolatokra emelnek fel bennünket, a' mellyek sokkal felségessebbek a' politikánál; a' Religióra emelk-fel ezek a' mi lélkünkét, 's arra emlékeztetnek bennünket: hogy csak a' *Religio* a' leghathatósabb ország-lásbéli eszköz. Melly nagy bátorságára van a' népeknek, ha a' Monarkhák' szívit a' Religió tölti-bé! Melly szerentségek melly boldogok a' Monarkhák, ha a' népek' szívit éppen úgy bírja a' Religió mint a' Monarkhákét! — Ezen szavak után azt a' kérdést terjesztette az elől-ülő a' Kamara' tagjai eleibe, hogy kívánják-e még ezen ülésben ismét elő venni és folytatni a' Királyné Testamentoma által felbeszakasztott tanácskozásokat? melyre e'kképpen kiáltottak-fel a' tagok minden felől: Nem! Nem! — melly után a' közönséges ülés felbeszakadván és csak a' Kamara' tagjai lévén egygyütt, elő beszéllete nékiek a' Politziai Minister, hogy mi-ként kerítette kézre az Országlászék a' Királyné' irását: „Értésünkre esett vala, úgy mond, mellestleg való útakon, hogy a' hajdoni Nemzeti Conventnek Courtois nevű tagjánál bizonyos holmik találtatnának, mellyek azon *Convent'* szerentsélen Királyi áldozatainak tulajdonaik voltak. A' Politziai Préfektus tehát a' Minister' parantsolatjára a' *Courtois* úr' házat körül vétette, 's abban vizsgálódást tétetvén, így találtak reá a' Királyné Testamentomára 's még egy elkezdett levélre, mellyet a' maga leányához a' mostani *Angoulemi* Hertzgénéhez akart írni a' Királyné. —

Bonnald nevű tag jóvallotta, hogy kérni kell a' Királyt, hogy esztendőnként Jan. 21-dikén, midőn a' Frantzia országi templomokban a' 16-dik *Lajos* Király Tes-

tamentoma felolvastatik, mindjárt azután a' *Mária Antonia* Királynéje is mindenkori olvastassék-fel.

A' *Párisi Monitor* ilyen Királyi Rendelést hirdetett-ki Febr. 24-dikén: —

„Lajos, 's a' többi. Taraskon városában (a' *Rodanus* bal partján) a' törvények megrontattak. A' lázszasztók arra kényszerítették a' tisztviselőket, hogy törvénnyel ellenkező ítéletet tegyenek; rendes módon elfogatott személyek erőszakosan kivétettek az igazságtévő szék' kezéből; a' nemzeti őrző sereg a' közönséges rendnek helyreállítatására elő szollittatván, semmit se' tsinált; még az Al-Préfektus is kénytelenített az őtet fenyegető erőszakotól elől elfutni. Az efféle bűnök siető és kemény megintetést kívánnak. — Ehezképpost megparantsoltuk és parantsóljuk, a' mint következik:

1) szor. A' Taraskoni Al-Préfektusi lakhelly, ugyan ezen Kerületnek Al-ítélőszékével, 's a' fő városhoz tartozó minden egyéb institutumokkal egyetemben, *Arles* városa tétetessenek által.

2) szor. Azok a' foglyok, a' kik Febr. 13-dik napján a' *Taraskoni* fogházakból kiragadtattak, vitetessenek az *Arlesi* fogházakba 's a' törvények szerént ítéltesse-nek-meg.

3) szor. Az az ítélet vagy rendelés, mellyet a' *Taraskoni* itélőszék Febr. 14-dik napján délelőtt 10 óraker kiadott, melly szerént az abban megnevezetett *Gouverneur* és *Lubert* nevű személyek nem üldöztetnek és szabadon elbocsátattak, vitetessék, ha lehet, a' mi közönséges Prokurátorunk által az *Aix* városabéli Királyi itélőszék vagy pedig a' mi *Cassationalis* itélőszékünk' eleibe, 's a' szerént, mint az említett ítélet vagy rendelés 's a' Febr. 14-dikén írásba vétett körülállások kívánni fogják, a' szükséges határozások tétetessenek-meg.

4) szor. A' Febr. 13-dik és 14-dik napjain *Taraskonban* történt erőszakoté-

Jeknek 's támadásnak gerjesztői 's ezeknek czimborássaik ellen azonnal vétetessenek munkába azok a' rendelések, mellyek a' Büntető törvényes könyvnek 235-dik tzik-kelyében kifejeztetve vagynak.

5)ször. Terjesztessék számadás előnk-be arról, hogy a' *Tarashoni* Birák és a' mi Prokurátorunk, miként viselték Febr. 14-dik napján magokat, 's tétetődjenek - meg ezen tárgy eránt is minden szükséges határozások.

6)ször. A' jelen lévő Rendelésnek végrehajtása az igasság' kiszolgáltatására 's a' belső dolgokra ügyelő Ministerekre bizat-tatik. Költ a' mi Thuillierai kastélyunkban Febr. 22-dik napján, 1816-ban.

Compère nevű Generál-Lajtnántnak a' fiát, 8 esztendeig tartó vasban való fogságra ítélte a' Katona Biztossági (Prévotalis) ítélő-szék, hanem a' Király megváltoztatta a' büntetést, és tsak ugyan annyi esztendei közönséges (vas nélkül való) fogságra határozta.

Egy Párisi könyvárost fogságra tettek egy igen tsúnya irásnak árulásáért; mond-ják, hogy több efféle molskolódó nyomta-tások is találtattak nálla.

Perpignánban nem régen három emb-ert vertek által egy bálban valami álortzás személyek. Remétség volt, hogy kézre kerülnek a' gyilkosok.

Nagy Britannia.

A' *New-Castle* nevű Lineahajó már egészszen készen állott a' *Portsmouthi* ki-kötőhelyben, hogy *Austria*' részéről *Báró Stürmer*, az *Orosz Császár* részéről *Gróf Balmain*, a' *Frantzia Király*' részéről pedig *Márquis Montchenu* urakat, mint a' Státusok' fogoly emberére figyel-mezni fogó Biztosokat, *Szent Ilona* szige-tére elvigye. — A' *Londoni* újságok be-széliik, hogy a' *Bonaparte* tselédjei, 's ezek között a' legnevezetesebb, tudni illik a'

Szakáttsa is, nem akartak néki engedel-meskedni: de megtudván *Admiralis Cockburne* a' dolgot, tsak hamarjában egy tré-fához nem értő kormányost küldött oda 's megtanítottatta a' *hilents agu* korbáttsal őket az engedelmeskedésre.

A' múlt kedden egy Német Profetáról emlékeztünk, a' ki Frankofurtumban pro-fetálgat. Most meg egy Profeta *Aszszony*-rol olvassuk, hogy hasonló mesterségre adta magát *Irlandiában*. A' neve *Healy Katalin*, hanem közönségesen tsak így ne-vezik: *A' Szent Aszszony*. Mennyei jele-nésekkel ditsekszik, 's *hadakozást és igen rosz időket* jövendői. A' *Limmericki* Ca-tholicus Püspök Doktor *Touby*, egy meg intő hirdetést olvastatott-fel a' megyéje alá tartozó templomokban ezen aszszonynak jö-vendősei ellen.

Londonban a' *Drury-Lane* theatromou nevezetes dolog történt. *Kelly* nevű igen kedves játéku léányzó egy paraszt me-nyetskét, *Knight* úr pedig egy inast jádsván, egyszer úgy kívánta a' játék, hogy ketten össze ölelkezzenek. Mikor éppen e' történt volna, a' föld' színén álló soka-ság' közepéből egy pisztolylövés esett, mel-lyel, mint későbbre kitudódott, a' neve-zett jádzó léányra volt a' czélzás. Minde-nek megijedtek; a' kik ültek azok is fel-ugrottak; a' lozsikból már kezd'tek is ki-takarodni némelyek; de éppen ekkor a' theatrom' igazgatói közül égygyik a' jád-zó helyre kiállván, megnyújtatta a' meg-háborodott közönséget, kinyilatkoztatván, hogy az ember, ki a' lövést tette, már el-fogattatva légyen, és senki meg nem sebe-sedett. Úgy nyilatkozott-ki a' Politiziai ki-kérdeztetésben a' dolog, hogy az ember, a' ki ezt a' tsint tette, egy *Barnet György* nevű Könyváros, Szerelem' gyáva bolondja légyen. Megtudván a' szegény léány, hogy réa volt a' lövéssel czélozva, úgy megijie-dett, hogy alig jádzhatott végig, 's mint mondják, azután megbetegedett. Azt mond-ja, hogy jut eszibe, hogy valami *Barnet*

nevű embertől vett volna néhány szerelem-ajánló, sőt utólja felé fenyegetődző leveleket is arra az esetre, ha az ajánlásokat meg fogná vetni; de ő, mint betsületes léány, mint ezekkel semmit nem gondolt.

Parlamentomi Dolgok.

A' múlt esztendőben készült Kötések-re nézve, mellyeket a' Ministerek már a' Parlamentum' eleibe terjesztettek, ennek mind két házában fontos vetélkedések folytak Febr. 19-dik napján. A' felső házban *Lord Liverpool*, 's az alsóban *L. Castlereagh* gyökeres beszédek által jóvallották, hogy megköszönő irást kell a' Régens Princzhez küldeni, melly által meg kell ismerni ezen Kötéseknek jóságokat 's azon principiumoknak mértékletességét, mellyek szerint a' Szövetséges Hatalmasságok a' magok lépéseiket valamint a' hadakozás előtt úgy azoltától fogva is intézték, 's ki kell fejezni, hogy reméli a' Parlamentum, hogy a' *revoluziós principiumok ellen való hadakozás már most végképpen bérekesztett, és a' békesség tartós fog lenni.* —

A' felső házban *Lord Grenville* felelt a' *Lord Liverpool* beszédjire. Megesmérte az elővétellett eszközöknek nagyságokat 's annyiival is méltóbbaknak lenni ítélte a' magasztalásra, minthogy azoknak szerentsés következése nagyon fejülmúlta a' varakozást. Nagyon örvendett a' Frantzia törvényes Királynak visszaállltatásáért, a' katonai tyrannismusnak' semmivétellettetéséért, melynek a' *Waterloonál* történt győzelem vetett véget, hasonlóképpen a' revoluziós principiumoknak semmivétellettetéséért, 's azért is végezetre, hogy a' világról *Párisba* gyűjtetett mesterségi és minden egyéb ritkaságok, a' magok régi tulajdonosaiknak visszaadattattak. Átaljában vévén a' Princzhez szolló megköszönő irásban is megógygyezett: tsak ez egygyet kívánván megjegyezni, hogy a' *főbb trélok között, mellyekre a' nagy iparkodásoknak*

intéztetve lenni kellett, *egygyet, koránt is el nem érhetett a' nemzet; a' melly bár mi nagyon örvend is annak, hogy az ellenségeskedések 's a' valóságos verekedések megszüntek: a' békesség' jótéteményeivel tsak ugyan még sem élhet, mint hogy olyan véghetetlen nagyságú hadi erőt kéntelenítettik tartani, a' melly valamint Fr. 's azegyéb száraz Európai országoknak, úgy Angliának javával is, nagyon ellenkezik. Ezen megjegyzéshez képpest jóvasolta *L. Grenville*; hogy jobbitsák meg a' megköszönő irást egy kis hozzáadással, melly által fejezzék ki, hogy sajnálja a' Parlamentum, hogy az Anglus Országlószék az Európai több nagy Hatalmasságoknál a' katonai erőnek megkissebbítettését jobban nem sürgette; 's hogy ez a' ház meg nem fog szünni egész buzgósággal azon iparkodni, hogy *Nagy Britannia* azon a' magos poltzon, melyre magát felemelte, megmaradhasson, de oly megjegyzéssel, hogy ezen országnak fényessége soha sem helybeztetődött annak katonai nagy erejében, és hogy a' katonai nagy erő soha meg nem egygyezhet ennek valóságos boldogságával. —*

Pártját fogták *Lord Grenvillének* ezen megjóbbító jóvallására nézve *L. Lansdowne*, *Lord Buckingham*, és *Lord Holland* is; de nem érheték el ezéjlokat, minthogy voksolásra kerülvén a' dolog, az ő részeken tsak 40, a' Ministerek részén pedig 64 voksok voltak.

Ugyan ezen megköszönő irást, oly hatásos beszéddel jóvallotta *Lord Castlereagh* az alsó házban, hogy ez, a' Parlamentomban előfordúlt beszédek' sorában a' leg derekabbak közé számláltatik. Apró betűkkel egész árku, hosszúságú és szélességű formában, nyoltz oszlopot foglalt el a' *Londoni Kurirban* ez a' beszéd.

It következik *L. Castlereagh*nak egy más fontos beszédje az alsó ház' tagjának *Broughamnak* azon jóvallása ellen, hogy a' Régens Princz egyenesen vesse közbe magát az úgy nevezett *Liberálisokért a' Spanyol*

Királynál, ezen okokra nézve: hogy Anglia a' szabadság' országa 's a' szerentsétlenség' gyámola; hogy Anglia már sokszor pártjokat fogta Európában a' szerentsétlenségnek, mint p. o. régen a' *Hollandusoknak*, a' *Hugonottáknak*, 's nem régen a' *Frantzia* Királyi familianak; hogy a' Kortesek 's az akkori ideigóráig való Ország-lószék, Anglianak mógatására állottak volt össze; hogy ők ekképpen a' mi szövetségeseinkké, *Britannus* Kortesekké lettek; hogy őket az ő üldöztetésekben így el hagyni nem illik az ily ditséretes ily nagy lelkű Britanniához, 's a' t.

Lord Castlereagh: — „Mi okon nem tudszozza meg az Orátor, hogy mitsoda lépéseket tett a' mi Országlószékünk ezen tekintetben, minekelőtte ezen jóvállásra és beszedre fakad? Nintsen-è egyéb czélja, tsak hogy újabb veszekedést gerjesztessen-fel? Mi okon kél-ki egy Monárkha ellen, a' ki nekünk Szövetségesünk, ily boszszantó kifejezésekkel? Az igazságos és józan politikának fundamentomát, a' türedelmet 's a' szabadságot, semmi nem erőssíthet meg jobban, mint a' Britannia Parlamentumban folyó közönséges tanátskozások. Ellenben, ha az idegen Hatalmasságok 's slattvalóik között folyó dolgokba avatjuk magunkat, ha regulákat akarunk eleikbe szabni, hogy azokat kövessék: már így nem soká elveszti a' mi Parlamentumunk a' tiszteltetést, 's nem fog sokáig az az eszköz lenni, hogy a' világnak hangot adjon az érzésre és gondolkozásra. A' száraz Európai földön, gyakran hányták már nekünk szemünkre a' nagyraüzött 's elszenvédhetetlen kevelységet. Ha így foly a' dolog, nem soká tsak egy árnyék kép fog lenni a' *characterünk*, 's a' mi Parlamentumunkról való nagy képzelődés el fog eynészni. Az előhozott esetek, mellyekben mi a' száraz Európai tantományokban az elnyomattattnak pártjokat fogtuk, itt semmit sem bizonyítanak. Betsüjetemre

erössíthetem, hogy a' mi Országlószékünk azokert a' Spanyolokert, kikről itt szó van, előbb többet tett, mint keveset. Az úgy nevezett *Liberálisok*, egy *Anti-Frantzia* (*Contra Frantzia*) részt tesznek, és ennyiben *Britannus Résznek* lehet őket nevezni. Az idegen Tyrannus ellen való gyűlösséggel egészen eltelve vannak: de azonban *Wellingtonnak* 's derek armádáinknak is sok akadályra voltak. A' *Liberálisok*, politikai tekintetben egy tsupa *Jakobinus* részt tesznek. A' *Liberálisok* magok akarnak lenni a' *Fejedelem*. Őket régen maga a' tisztelt Orátor, szét malommal tsatázó *Don-Quixotoknak* nevezte, 's most mint hazafiság muiráit úgy írja-le őket. *Portugallia* egészen reánk biza vala magát, 's megsabdittatott általunk. Lord *Wellington* a' Spanyol armáda' fő vezerségét tsak hat vok-sokból álló többséggel kapta-el. A' *Liberálisok* mind ellene vok-soltak. Nagyon fundamentum nélkül való erőssítés az is, hogy *Ferdinandus* Király a' maga iparkodásiban töllünk segítettne. Az az egész summa, mellyel ötet a' mi országlószékünk segített tsak azon 4000 Piasterekből állott, mellyet neki, mint asztalpénzt, a' mi Madriti Követségünk önként való indulatból akkor adott, mikor *Valenzaybol* a' maga országába visszavért. Mind addig megtagadtunk tölle minden pénzbéli segedelmet, míg bizonyosokká nem tétettünk a' szegény szánakozásra méltó számkivettetett Spanyoloknak alapotjuk eránt, és a' meddig meg nem igerete *Ferdinandus* Király, hogy országának szabad Constitutziót fog adni. Ó valóság-gal oly czélzással vért vissza Spanyol országba, hogy elfogja a' Kortesektől készített Constitutziót fogadni: hanem megérkezése után nem találta azt a' nemzethez alkalmasnak lenni. Még a' Kortések között is találtattak olyanok, a' kik követséget küldvén hozzá kérettek ötet, hogy ne fogadja el ezt a' Constitutziót. —
(A' többi követhezik).